

א"ז הרב הנגיד המפורסם מו"ה יעקב קא זצ"ל, גם היא מצאה מנוח בק' פראג י"ב טבת תקנו"ן, זכרה לברכה.

עשרה בטבת תקס"ג לפ"ק מתה עלי אמן זוגתי הצנועה המפורסמת בצדקתה וכשרון מעשי, מרת ריצה בת הרבני הנגיד המהולל מוהר"י בערוש מק' מעזיבז.

ב' ניסן תקס"ו לפ"ק הורם מצנפת עטרת ביתי היא בתי אחותך אשת חן הנעימה, אשה חכמה, ישרה ותמימה, לשבח מפורסמה, מרת רבקה נעסיל מרומים תשכון.

ואני כי עד כה לא ידעתי יום מותי! זאת ידעתי עכ"פ כי יבא יומי!

חמשה זמנים אלה יהיו לך למועדה לחלק מצוה, והי' לך לאזכרה לזכות נפשותינו המופקדות ביד ידו"ד: ושמרת את החוקה הזאת למועדה ימים ימימה, אתה ובניך אחריו חוקת עולם לדורותיכם, ואני אוחיל לד' אחלה שתזכה גם אתה ליחד אלה וכאלה, ולמסור יפה ליד בניך שימה בפיהם כדבר אשר אנוכי מצוך היום, למען אשר יצוה גם הוא את בניו אחריו, ושמרו את משמרת תרומתי מדור דור! והיתה השורה הזאת לעד ביני ובינך ובין זרעך אחריו, לזכר עולם יהי'.

מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה הצדקה, זכרה לי אלקי לטובה את אשר הי' עם לבבי עשות קבע לדבר, שיהא קרן קיימת כפי הנהוג לתקוע יתד במקום נאמן, ואולם אתבונן מזקנים, הן היתה כזאת בישראל מלפנים, מעידן עדנים, לא פסקו פוסקי צדקות בישראל ופיזור ניתן לאביונים, עשו להם מטמונים מטמונים, בפרשת כסף ודרכמונים, המונים המונים, נתונים המה נתונים, זה בכה וזה בכה פעולתם לטוב ודרכיהם שונים, כולם ספו תמו, אין זכרון לראשונים.

ואם כח אבנים, מכניסין לכיפה או בית חומה, אין בירה בלא מנהיג ואין נחלה בלי בעלים, וכל העולה על שם יחיד אם זך וישר פעלו כשהוא לעצמו, ואולם מי יודע מה שיהי' אחריו, אכלו זרים כחו והוא לא ידע, מי הוא זה יאמר זכיתי לבי תקעתי יתד בל תמוט עולם ועד, את זה ראיתי ונתון אל לבי מחשבות אדם ופעולותיו המה מהבל יחד, ומה יתרון